

Regeringen forventer en væsentligt øget anvendelse af *vedvarende energi* i de kommende årtier. Udviklingen fremmes gennem økonomiske og fysiske rammer for en markedsorienteret udbygning, understøttet af forsknings-, udviklings- og demonstrationsprogrammer. Der er i forlængelse af Energistrategi 2025 iværksat flere nye initiativer. Blandt andet skal muligheder for placering af nye vindkraftanlæg både til havs og på land afdækkes, og elnettet forstærkes, så det kan håndtere de kommende havvindmølleparke-

2. DE INTERNATIONALE UDFORDRINGER FOR ENERGISEKTOREN

Forsyningsikkerheden

Det globale energiforbrug er stigende, hvilket medfører stigende pres på de globale ressourcer og er medvirkende til de aktuelle prisstigninger på olie og gas. Ifølge IEA's World Energy Outlook 2005 vil verdens energiforbrug i 2030 være 50% højere end i dag, hvis ikke der tages nye væsentlige skridt i de lande, der er de største energiforbrugere. Ledere fra verdens største industrilande og de største udviklingslande mødtes til G8-topmøde i Gleneagles, Storbritannien i 2005, og søsatte et nyt samarbejde kaldet Dialogue on Climate Change, Clean Energy and Sustainable Development, som med IEA som samarbejdspartner skal komme med bidrag til løsning af problemerne med det stigende forbrug.

Den geopolitiske udviklings potentielle indflydelse på energiforsyningsikkerheden er blevet mere synlig. Afhængigheden af import af olie fra regioner af verden, der er politisk ustabile, især Mellemøsten og Rusland, er for alvor kommet på den globale dagsorden, både i EU og USA, bl.a. i forbindelse med frigivelsen af olie-lagre i IEA-regi i september 2005 i kølvandet på orkanen Katrina og den russisk-ukrainske konflikt om gasforsyninger i begyndelsen af 2006. Ønsket om mindre afhængighed af importerede energiressourcer er også et bærende element i det ønske om en Ny Europæisk Energipolitik, der var til drøftelse på forårstopmødet i Det Europæiske Råd i marts 2006.

Uden politisk handling forudses importafhængigheden i EU at ville øges. EU-landenes egen olie- og gasproduktion forventes at toppe indenfor de to næste årtier og IEA forventer således, at EU-landene om 25 år skal dække over 90% af sit oliebehov og over 80% af gasforbrug

ved import. Danmark er på nuværende tidspunkt netto-eksportør af olie og gas, men dansk økonomi som helhed skal også i fremtiden fastholde en høj grad af robusthed over for et ustabil internationalt marked med svingende energipriser.

Olieprisen er de seneste to år fordoblet og har det seneste år holdt sig over 50\$ pr. tønde. De høje oliepriser smitter også af på andre energipriser, og særligt i Europa har det medført væsentlig højere priser på gas. Selv om mange vestlige økonomier har vist sig robuste overfor pristigningen, har de høje energipriser indflydelse på samfundsøkonomien i mange lande. Det er ofte uforudsigelige og ikke-kontrollerbare begivenheder, der giver anledning til udsving i olieprisen, fx ekstremt vejr eller politisk uro i eller omkring væsentlige energiproducenter.

Globale klimaforandringer

Energisektoren er den sektor, der udleder mest CO₂ – den dominerende klimapåvirkende gas. Et flertal af verdens lande har tiltrådt Kyoto-protokollen, der fastsætter kvantitative mål for reduktioner af CO₂ og andre klimagasser i perioden 2008-2012. EU har tilkendegivet, at de industrialiserede lande i tiden efter 2012 må imødesætte reduktioner i udledningerne af CO₂ i størrelsesorden 15-30 % i 2020 set i forhold til niveauet i 1990, og endnu større reduktioner på længere sigt.

På den 11. partskonference under Klimakonventionen og den 1. partskonference under Kyoto-protokollen i Montreal, Canada i december 2005 blev der opnået enighed om igangsættelsen af en forhandlingsproces, der i løbet af nogle år skal lede til en ny klimaafnåelse om tiden efter 2012. Allerede i maj i år påbegyndes forhandlingerne om industrilandenenes forpligtelser efter 2012, og samtidig indledes en bredere dialog om et langsigtet samarbejde mellem alle lande, dvs. også de lande der på nuværende tidspunkt ikke har forpligtelser i Kyoto-protokollen, eller har valgt at stå uden for.

Igangsættelsen af de globale forhandlinger om tiden efter 2012 skaber forventning om, at klimaindsatsen vil blive videreført efter 2012. Dette vil kunne få stor betydning for de investeringer, der gøres på energimarkedene, særligt inden for EU's CO₂-kvotehandlingssystem.

I juni 2006 forventer regeringen at fremsende sin Nationale Allokerings Plan for perioden 2008-2012 i forbindelse med EU's system for CO₂-kvotehandling. Regeringen vil i den forbin-